

อดีตปีโส ระตะน่อมาลา

และ

อดีตปีโส กลบต

นายเชอ ประสงค์

กับ

น้อง. ชาย. หญิง

พิมพ์ในงานฌาปนกิจศพ

นางถมยา ประสงค์

294.338

อ 2500

ณ วัดบ้านกระแซง สีตาราม

อ. บางไทร. จ. อยุธยา

๑๖ เมษายน ๒๕๐๐

อิตถีปัสโลระตะนะมาลา

และ

อิตถีปัสโลกลบท

นาย เชื้อ ประสงค์

กับ

น้อง. ช่าง. หญิง

พิมพ์ในงานฌาปนกิจศพ

นางถมยา ประสงค์

ณ วัดบ้านกระแซง สีตาราม

อ. บางไทร. จ. อโยธยา

๑๖ เมษายน ๒๕๐๐

ใบแก้คำผิด

หน้า	บรรทัดที่	คำว่า
๕	๔	ไม่เคยภาวากัน
	๗๗	แก้เป็น ได้เคยภาวนากัน
๑๓	๑๑	บุ,
	๗๗	แก้เป็น บุ,
๒๐	๑๔	เด็กดอกไม้อย่างฉงน
	๗๗	แก้เป็น เด็กดอกไม้อย่างฉงน
๒๓	๕	ดีเดชะนัง
	๗๗	แก้เป็น ดีเดชะนัง
๒๔	๘	ดีพพะทาเทนะ
	๗๗	แก้เป็น ดีพพะทาเนนะ
๔๕	๕	ข้อความตก

“ประกายคนแดงทาหน้า

* เป็นเด่นหน้าแก้หญิงชาย คนทงหงายแดงเห็น
หน้า มีเมตตาดังดูกุดาน

คำปรารภ

ในงานฌาปนกิจศพ นางถนอม ประสงค์ ซึ่งเป็น
มารดาของข้าพเจ้า ใครจะส่งของพระเดชพระคุณท่าน ใน
งานนบนพเคศอกัดนวนหนึ่ง เพื่อเป็นกรรมพดบรณาการ
จึงเห็นสมควรจะพิมพ์หนังสือทักเี่ยวในทางพระพุทธศาสนา
เมื่อญได้พบอ่านหนังสือ อธิบิได้ระคะนะมาดา และ
อธิบิได้กตบทต่าง ๆ เป็นของเก่า ซึ่งท่านโบราณจารย์
ได้รจนาไว้แล้วนน นบวนจะเดอมคูนัยไปประจวบกับตถ
กาดจากวันปรีนัพพาน ของดมเคจพระดมมาดมพุทธเจ้า
เวยนมาบรจบครบรอบท ๒๕ พุทธศศวรรตแล้ว ดมควร
ทจะ ฟนฟูบรณะ ให้อยู่นยงคงดถาพรตอดชวกาดนาน
ข้าพเจ้าเห็นวาควรจะจคการพิมพ์หนังสือนน เพื่อให้
แพร่หลายเป็นประโยชน์แก่สาธุชนผู้ต้องการ เพราะเวดา
นดิมผู้สนใจในทางนภนมาก ทงทเวदानวทยาศาสตร์ก
เจริญอยู่รอบด้าน ยังปรากฏว่ามีมากท่านทหวดกดบมา
เดอมใส่ในอิทธิปฏิหาริยต่าง ๆ อย่างที่ไม่เคยเชอถอมา

แต่ก่อน ด้วยเหตุดังกล่าวมาทางเห็นวาดังทงหลายยอมมี
 เหตุและผล เมื่อยงคนหาเหตุไม่ได้ จะยังไม่เชื่อผลนั้น
 มีบงควร เพราะดังไรที่เรายังไม่รู้ และยังไม่สามารถที่
 จะรู้ เราจะปฏิเสธวาดังนั้นไม่มี ไม่ได้
 ฉะนั้นจึงได้จัดการพิมพ์ชนไวดังกล่าวแล้ว หวังว่า
 จะเป็นทีพอใจ แก่ท่านผู้ที่ได้พบอ่านโดยทั่วไป

กุศลบุญญากรรมที่พึงได้ จากการพิมพ์หนังสือ
 น ข้าพเจ้าขออุทิศแด่ นางถมยา ประสงค์ ผู้เป็นมารดา
 ของข้าพเจ้า อันไปสู่ปรโลกแล้วนั้น หากท่านจะได้ทราบ
 โดยญาณวิถึ ทางหนึ่งทางใด ขอจงอนุโมทนา ให้สำเร็จ
 ธุระสมบัติตามฐานะนิยม สัมประสงค์จงทุกประการ ฯ
 ขอสรรพัสตวทงหลาย ไม่มีประมาณ จงเป็นผู้มีส่วน
 ร่วมในบุญกุศลนี้โดยทั่วกัน และรักษาตนให้เป็นผาดุก
 ปราศจาก เวร, ภัย, ไข้, ทุกข์, ที่มีดุชแล้ว ก็ขอ
 ให้มีความสุขยิ่ง ๆ อันไป เทอญ. ฯ

นายเชอ ประสงค์ บุตร (พี่)

และน้อง, ชาย, หญิง,

สารบัญ

อวรัมพะกะถา	๗	หน้า ก
พระอิติปิโส ชงชัย	”	๒
พระอิติปิโส นะวะหอรระคุณ	”	๓
พระอิติปิโส ระตะนะมาดา ในห้องพระพุทธรคุณ	”	๗
พระอิติปิโส ระตะนะมาดา ในห้องพระธรรมคุณ	”	๒๔
พระอิติปิโส ระตะนะมาดา ในห้องพระสังฆะคุณ	”	๓๐
หัวใจพระอิติปิโส	”	๓๓
พระอิติปิโสเต็มทึ	”	๓๔
พระอิติปิโสแปดทิศ	”	๓๕
พระอิติปิโสแปดทิศแปดด้าน	”	๓๖
พระอิติปิโสเรือนเตย	”	๓๗
พระอิติปิโสแปดงรูป	”	๓๘
พระอิติปิโสครึ่งไตรภพ	”	๓๙
พระอิติปิโสนารายณ์กายจักร	”	๔๐

พระอิติปิโสถอยหลัง	หน้า ๔๑
พระอิติปิโสแปดด้าน	” ๔๓
พระอิติปิโสย้ายรูป	” ๕๐
พระอิติปิโสย้ายรูปถอยหลัง	” ๕๑
พระอิติปิโสภุชฌงค์ซ้อนหัว	” ๕๒
พระอิติปิโสภุชฌงค์ซ้อนหาง	” ๕๓
พระอิติปิโสถอยหลังทง ๓ ห้อง	” ๕๔
พระอิติปิโสนารายณ์บรรทมดินรุ	” ๕๖
พาหุแปดบาท	” ๕๗

อาร์มณะกะถา

๑ พระอิตปิโสต่าง ๆ หาดายอย่าง ดังที่จะได้กล่าว
ต่อไปข้างท้ายน แต่จะอย่าง ๆ เป็นพระพุทธานาม เป็น
ความตามระดกถึงพระคุณของพระพุทธเจ้า อนความตาม
ระดกถึงพระคุณของพระพุทธเจ้า มีคุณานุภาพมากมาย
เหตอที่จะพรรณนา อาจห้ามกนแต่ยั้งความหวาดเดี่ยว
ครันคร้าม แดโรคภัยภัยอันตรายต่าง ๆ มีคุณประโยชน์
เป็นอนมาก แก่ผู้ทหนบถอพระพุทธเจ้าต่างทางต่าง, แด
บุรุษ, แดคฤหัสถ์, แดบรรพชิต, ควรจะท่องบ่น
สาธยายให้ชนใจไว้ เพื่อเป็นความดีสวัสดิมงคล แก่คน
ผู้ทได้สาธยาย เพราะ “พระอิตปิโส” เป็นพระพุทธานาม
อันประเสริฐ แต่จะพระนาม เป็นพระนามของพระพุทธ
เจ้าของเรา แดพระพุทธองค์ได้ทรงแต่ดงไว้แก่พระ
ภิกษุ ดงมเนอความในพระพุทธานามชัษะชัคคะสูตระแต่ดง
ไว้ดงน • ว่าภิกษุทงหาดายถาว่าความกลัว หรือความ
หวาดเดี่ยวหรือชนพองดัยองเกด้า เกิดชนแก่ท้านทง

หดาย ผู้ไปดูที่ว่างเปิดยว อินเบ้นทเงยบตั้งคอินจะพวง
กถว เบ้นคณว่าไปดูป่ากดี ดูโคนไม้กดี ดูเรือน
เปิดยวกดี ดมยนนท่นทงหดาย พิงตามระดักถงเรา
ผู้ศถาคคอย่างนว่า ๆ

๐ อติปีโส ภาคะวา อะระหังสัฒมาสัมพุทโธ
วิชชา จะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิฑู อะนุต
ตะโร ปุริสธัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง
พุทโธ ภาคะวาทิ ๆ

๐ เมื่อท่นทงหดาย ตามระดักถงพระศถาคคอยู่
ความกถวหรือความหวาดदैยว หรือชนพองสัยองเกล้า
จักหายไป เพราะพระศถาคค เบ้นอรหันตะสัมมาสัม
พุทโธ ไม่มี รากะ ไทตะ โมหะ เบ้นผู้ไม่กถว ไม่ตั้ง
ไม่ตกใจ ไม่หนี ๆ

๐ อักประการหนึ่ง อื่นว่าความตามระดักถงพระ
พุทธคุณนนั้น เบ้นอนุตตะริยะไม่มีความตามระดักถง
อิน จะยังชนไปกว่า มีพระพุทธานุชาตในอนุตตะริยะ
ศูตรแต่ดงไวคองนว่า ภิกษุท่นทงหดาย ก็ผู้ใดเดมาตามระดัก

ถึง เราผู้ตกตาศหรือสาวกของตถาคตอยู่ มีความเชื่อ
 ตงมั่น มีความรักตงมั่น ถึงโดยส่วนเดียวเต็มได้ยิ่ง
 แล ความตามระดกของผู้นั้น เป็นความระดกอย่างยิ่ง
 กว่าความตามระดกทงหลาย เพราะเป็นไปเพื่อความบริ-
 สุทธิ์หมดจดของสัตว์ทงหลาย เพื่อความก้าวพ้นจากโคก
 ประวิเทวะนาการ เพื่อดวงตาแห่งความทุกข์โถมหนัก
 เพื่อบรรดอริยะมรรคเครื่องนำสัตว์ออกไป เพื่อกระทำ
 พระนิพพานให้แจ้ง ฯ

๐ พระพุทธเจ้าหนทรงพระคุณนาระดกถึงมากมายไม่
 มีที่สุดไม่มีประมาณตั้งใดจะเต็มอเหมือน เมื่อจะกล่าว
 ถึงพระคุณที่พึงเพองเป็นไป ในหมู่เทวดาแดนมนุษย์
 โดยมากแล้ว ก็คือพระอิติปิโสเป็นอาทิ พระอิติปิโส
 นั้น ท่านโบราณจารย์ได้แต่งไว้หลายนัย ข้าพเจ้าได้
 เก็บมารวบรวมพิมพ์ชนไว้ เพื่อเป็นการสดวกแก่ผู้ที่จะ
 ต้องการท่องบ่นสาธยาย จะได้ดูตามความประสงค์ ฯ

๐ พระอิติปิโสทุก ๆ อย่าง ดังจะกล่าวต่อไปนี้ แต่
 ละอย่าง ๆ มีอานุภาพมากมายเหลือที่จะพรรณนา มีอุป-

เทหัพชไซไตต่าง ๆ กัน เพราะเป็นพุทธานุสัตะคิกรรรม
 ฐาน ความระดกถึงพระคุณของพระพุทธเจ้า เพราะ
 ฉะนนควรทานทั้งหลายทนมถอพระพุทธศาสดนา จึงอศด้าให้
 ท้องบ่นสาธยายให้คดองชนใจทุก ๆ บท หรือแม่แต่บท
 โดบทหนึ่งก็ได้ จะได้เป็นเครื่องเจริญระดกภาวนาทุก
 ทวาราศรีกาด ขอความดุขดำราญ จึงบังเกิดมีแก่ผู้อ่าน
 และผู้ทได้อาธยายหมันระดกภาวนา เทอญ ๆ

๑ นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต

ชะระหะโต ลัมมาลัมพุทฺธัสสะ

(ว่า ๓ หน)

๑ พุทฺธัง ชวิตฺตัง ยาวะนัพพานัง สะระณัง
คัจฉามิ. ๑ ธัมมัง ชวิตฺตัง ยาวะนัพพานัง สะระณัง
คัจฉามิ. ๑ สังฆัง ชวิตฺตัง ยาวะนัพพานัง สะระณัง
คัจฉามิ. ๑.

๑ ทุตฺตัมปิ พุทฺธัง ชวิตฺตัง ยาวะนัพพานัง สะระ
ณังคัจฉามิ. ๑ ทุตฺตัมปิ ธัมมัง ชวิตฺตัง ยาวะนัพพานัง
สะระณังคัจฉามิ. ๑ ทุตฺตัมปิ สังฆัง ชวิตฺตัง ยาวะ
นัพพานัง สะระณังคัจฉามิ. ๑

๑ ตะตฺตัมปิ พุทฺธัง ชวิตฺตัง ยาวะนัพพานัง สะ
ระณังคัจฉามิ. ๑ ตะตฺตัมปิ ธัมมัง ชวิตฺตัง ยาวะนัพ
พานัง สะระณังคัจฉามิ. ๑ ตะตฺตัมปิ สังฆัง ชวิตฺตัง
ยาวะนัพพานัง สะระณังคัจฉามิ. ๑

นครกระตกกถ

คตตอมวยชวาทย

พระคุณชงรัตนตรัย

หม่นระตกทุกเวตา

๑ ขันพระอิติปิโส ธงชัย ฯ

(หรือที่เรียกว่าพระอิติปิโส)

(กล่าวนาม, พระพุทธ, พระธรรม, พระสงฆ์,)

๑ อิติปิโส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ,
 วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู, อะนุต
 ตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมะนุสสานัง
 พุทโธ ภาคะวาติ ฯ สักขาโต ภาคะวะตา ธัมโม
 สันติภูมิกโก อะกาลิกโก เอหิภัสสีกโก, โอปะนะยิกโก
 บัจจัตถังเวทิตัพโพ วิญญูหัตติ ฯ สุปะฏิบันโน ภา
 คะวะโต สาวะกะสังโฆ อุษุปะฏิบันโน ภาคะวะโต
 สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิบันโน ภาคะวะโต สาวะ
 กะสังโฆ สามิจิปะฏิบันโน ภาคะวะโต สาวะกะ
 สังโฆ ยะทิทังจัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญฐะ ปุริสะ
 ปุคคะลา เอสะ ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อา
 หุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณี
 โย, อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ. ฯ

๑ จบพระอิติปิโส ธงชัย ฯ

อิตถีปัสโสภท	จงกำหนดนามธงชัย
มันภาวนาใจ	อาจหาญกล้าไม่กลัวเกรง
ศัตรูแด่หมู่มาราย	ไม่กล้ากตายนามข่มเหง
ไปไหนคนยำเกรง	พอเห็นหนานักปราณ
คันทนอนเวดาเซา	จงตักเอาซึ่งวาร
เส็กด้วยคาถาน	แสดวด่างหน้าเป็นมงคด
จะประเดรัสูเกิดศิริ	ดั่งสติคงให้ผด
ดาภยศมาสู่ตน	จัญไรพ้นกายา เอย ๆ

๑๕ ขันพระอิตถีปัสโส นวะหอรุณคุณ ๆ

อิตถีปัสโสภะคะวา

๑ อะระหัง ๒ สัมมาสัมพุทโธ ๓ วิชชาจะ
ระณะสัมปันโน ๔ สุกะโต ๕ โลกะวิทู ๖ อะ
นุตตะโร ปุริสัทมมะสาระถิ ๗ สัตถา เทวะมะ
นุสสานัง ๘ พุทโธ ๙ ภะคะวาติ ๆ

๕
๑ อธิปไตย แก้ว นะวะหอรุณ ๗

(๑ แก้วทอระหง)

๑ อารักตตาทิเลเสหิ, สะวาสะเนหิ โสมนิ
สัพพะปุชาระหัตตาจะ วิทิตอ อระหงอติ ๗

(๒ แก้วทสัมมาสัมพุทธโธ)

๑ สัมมา สามัญจะ สัจจანი พุทธโธจะอัญญะโพ
ธะโน เตเนสะ สัมมาสัมพุทธโธ, สัพพะธัมเมสุ
จักขุมา ๗

(๓ แก้วทวิชาจะระณะสัมบันโน)

๑ วิชาหิ จะระเนเหสะ, สัมมะเทวะสะมาคะ
โต วิชาจะระณะสัมบันโน, อุตตโม เทวะมานุเส ๗

(๔ แก้วทสุคะโต)

๑ สัพพะเกิลสัพพะหาเนนะ, คะโตโสสุคะโต
มุนีสัมมา กาเยนะ วาจาเย, มะนะสา สุคะโต คะโต ๗

๕

(๕ แก้วทโลกะวิฑู)

๑ โลกััง วิฑูตะโต สัพพัง, ญาเนนัญญาสิ
สัพพะธา นาโถ โลกัสสะ สัมมาเว, เตะนะ
โลกะวิฑู ชิโน ๑

(๖ แก้วทอนุดตะโร ปุริสะทัมมะสาระะถิ)

๑ สาเรตา นระระธัมมานัง อะกุปปาเยะ วิมุตตียัง
ตะโต อะนุดตะโร นาโถ, ปุริสะทัมมะสาระะถิ ๑

(๗ แก้วทลัตถา เทวะมะนุสสานัง)

๑ โลกิเยหิ จะ อัตถะหิ, อะโถ โลกุตตะเรหิ
จะสัตถา เทวะมะนุสสานัง, สาสิตาเทวะมานุเส ๑

(๘ แก้วทพุดโธ)

๑ สัมพุชฌิตาจะ สัจจานิ, เกลลสะนิกทาปะพุช
ฌิตา สัพพะโส คุณะวิกาสัมปัตโต พุดโธ
นระรุตตะโม ๑

(๙ แก้วทกะคะวา)

๐ ภาเคียนะ ณะคะธัมเมหิ, สมะงักขาตโต
 มุนิ ณะรุการะวะยุตโต จะ, วิสสุโต ณะคะวา อิติ ฯ

๐ จบพระอิตปิโส นวะหะหะระคุณ ฯ

พระอิตปิโส	นวะหะหะระคุณมี
อุปเท่ห์และพิธี	ทั้งเกาบททำนกด้าวมา
เสกใช้ได้มากมาย	เลิศเหนือหลายจะพรรณนา
ลงตะกรุดลงผ้า	ทั้งเสกแบ่งแยะทำผง
ใช้ได้มากอะหนัก	ลงเดชนันต์ทางอยู่คง
ความเจตนาจง	ระดกตงภาวนา
นับถอมหนักนใด	ตั้งตั้งใจปรารภนา
ชอกดาวพรรณนา	แต่ย่อ ๆ พอสมควร
หนึ่งอยู่คงกะพัน	อาวุรต์รพทั้งมวญ
เขยวงาทูกชบวน	อะตระพิษต่าง ๆ พันธุ์
ภคสมบัติจราย	มิกตากตายทุกตั้งอัน
คุณคนคุณไต้ยสรร	พะโรคภัยมิได้พาด
เสกนาทานามหนัก	ประเดริฐถันมหาถาร

ขับไล่ภูตผีพาด

ดมเหม็นมพดเป็นดัจจ

ท่องบ่นมนต์อย่างย่อ

น้อย ๆ พอจะเสกขลัง

เริ่มต้นแต่จะตั้ง

วิสูตรปุระปุระ เอย ๆ

๕
๑ ขนบท ๆ

๑ พระอิติปิโส ระตะนะมาลา ๆ

(ในห้องพระพุทธรูป)

(อ) อัญญา สัพพัญญุตญาณัง อจันโต อา
สะวกะยัง. อัญญา ธัมมัง อะนุปปัตโต, อธิมนัง
นะมามิหัง ๆ

อ, ภาวนากัน

คาบหอกสรพสาตรา

หอนค้องณะกายา

ให้แคล้วคลาดอันตราย

(ค) ตินโน โย วัฏฏะทุกขัมहा, ตินนัง โส
กานะ มุตตะโม ติสโส ภูมิ อะตักกันโต, ตินนัง
โอมัง นะมามิหัง. ๆ

ค, ในขณะบท

จะชักชให้เข้าใจ

กันผู้มีค่าไฟ

บ่มีหุดอกมีหุดอนเลย

(ป) ปิโย เทวามะนุสสานัง, ปิโยพรัหมานะ
มุตตะโม ปิโย นาคะสุบิณณานัง, ปิณินทริยัง
นะมามิหัง ฯ

ปิ, ภาวนานึก

ดีศิตรักอย่าทำเฉย

สํารพัดเมตตาเคย

ได้ ไซ้ดองเป็นของดี

(โส) โสกา วีระตะจิตโต โย, โสภะมาโน
สะเทวะเก โสกัปปัตเต ปะโมเทนโต, โสภะวันณัง
นะมามิหัง ฯ

โส, ภาวนากัน

ดีศรูนมุงราว

ทุกขไคกพิโยคมี

พินาศสันมตทินไถด

(กะ) กัชชิตา เยนะ สัทธัมมา, กัคคะปาเป
นะตาทินา, กะเย สัตเต ปะหาเสนโต, กะยะสันตัง
นะมามิหัง ฯ

กะ, ภาวนากัน

ไซ้เจ็บสรวพโภยภัย

ดีศรูนมูรายไค

มีอาจคอรอร้าว

(คะ) คะมิโต เยนะ สัทธัมโม, คะมาปีโต,

ทเวะสะกั๊ง, คัจฉะมาโน สีวัง รัมมัง, คัมยะธัมมัง
 นะมามิหัง ฯ

คะ, ภาวนาไว	พยาธิภัยไมยาย
บวรเทอดรรพโรค	ไมเคยภาวากัน

(จา) นาวา นิกขะมิ โย ตัณหา, วาจังภาสสะติ
 อุตตะมัง, วานะนิพพาปะนัตถายะ, วายะมันตัง
 นะมามิหัง ฯ

วา, ไนบทนบอก	ไมดวงหดอกคชยัน
หม่นภาวนากัน	โจรผู้ร้ายมิไต่กวน

(อะ) อะนัสสาสะกะสัตตานัง, อัสสาสัง
 เทติโย ชิโน, อนันตะคุณะสัมบันโน, อันตะคามัง
 นะมามิหัง ฯ

อะ, ภาวนากัน	เสื่อข้างนนจะรบกวน
มากน้อยนับประมวล	อกจรเข้แดเหรา

(ระ) ระโต นิพพานะสัมปัตเต, ระโตโส
 สัตตะโมจะเน, รัมมาเปตัสสะ สัตเต โย, ระณะจาคัง
 นะมามิหัง ฯ

ระ, ภาวนากัน
คุณคนคุณผู้ดำ

ด้ครุอันเหต่าพาดดา
ระพัตร์ต้นพินาด์คูนัย

(หัง) หัญญะเต ปาปะเก รัมเม, หังสาเปติ
ปะรัง ชะนัง, หังสะมานัง มะหาวิรัง, หันตะปาบัง
นะมามิหัง ฯ

หัง, ภาวนาเด็ก
ด้วัดค้เจริญจรูญ

คณาเนกอะนัคพุน
เมอเขาด้ดงครามขัน

(สั้ม) สังชะตาสังชะเต รัมเม, สั้มมาเทเสสิ
ปาณินัง, สังสารัง สังวิมาญะติ, สะสั้มพุทชัง
นะมามิหัง ฯ

สั้ม, ภาวนานัก
ด้ค้กด้ดงครามด้รرف

คัพตักทานรำพัน
อิกด้ครุไม้ด้หั้น

(มา) มาตาอะ ปาลีโต สัตเต, มานะถัตเต ปะ
มัททีโน, มานีโต เทวะสังเมหิ, มานะฆาฏัง
นะมามิหัง ฯ

มา, ภาวนาไว้
แกคณใจแข็งมี

หมั้นเด็กใช้เบ็นของดี
มานะอ่อนน้อมนดงมา

(สัม) สัญจะยัง ปาระมิง สัมมา, สัญจิตว่า
สุขะมัตตะโน, สังขารานัง ขะยัง กัตวา, สันตะ
คามิง นะมามิหัง ฯ

สัม, ในขณะบทน

คำหรรบรชอยากังขา

แต่กแต่เมื่อเมือกินยา

บัญญัติทวิวย

(พุท) พุชฌิตว่า จะตุสัจจานิ, พุชฌาเปติ
มะหาชะนัง, พุชฌาเปนตัง สีวัง มัคคัง, พุทธะ
เสฏฐัง นะมามิหัง ฯ

พุท, ภาวนากัน

แต่หยดศรรพจัญไร

อุปเท่ห์สิ่งใด ๆ

มิได้พองแดงพะพาน

(ฐ) ฐติ ราเคจะ โทเสจะ, ฐติ โมเหจะ
ปาณินัง, ฐตาสะวัง มะหาวิรัง, ฐตเกิลสัง
นะมามิหัง ฯ

ฐ, ภาวนาไว้

กนภยได้หลายประการ

แม่ต้นขทรายราน

จะกัคขบไม่ตบกาย

(วิช) วิวิจจะวะ อะสัทธัมมา, วิจิตว่า ธัมมะ
เทสะนัง, วิเวเก ฐิตะจิตโต โย, วิทิตันตัง นะมามิหัง ฯ

วิษ, ในณะบท^๕
กัณฑ์ครุอันตราย

บรรยายช^๕คุณาห^๕ด^๕าย
พินาศ^๕เพิ่ม^๕แปร^๕ปรวน

(ชา) ชาตธัมโม ชะราธัมโม, ชาตอันโต
ปะกาสีโต, ชาตเสฏฐ^๕ฐ^๕ณะ พุท^๕เช^๕ณะ, ชาตโมกขัง
นะ^๕มา^๕มี^๕หัง ๑

ชา, ภาวนากัน
ไม่มีมารบกวน

คุณ^๕ไต่^๕ย^๕ด^๕ร^๕พ^๕ท^๕ง^๕ม^๕ว^๕ญ
กัณฑ์^๕ระ^๕ทำ^๕ไม^๕อ^๕า^๕พ^๕ร^๕าง

(จะ) จะยะเต ปุญญะสัมภาเร, จะเยตี สุขะ
สัมปะทัง, จะขันตัง ปาปะกัมมานิ, จะชาเปนตัง
นะ^๕มา^๕มี^๕หัง ๑

จะ, พจน^๕บ^๕ท^๕ย^๕ค^๕ด
ประเปรย^๕เก^๕ค^๕า^๕ด^๕าง

ทำ^๕น^๕า^๕ม^๕น^๕ค^๕อ^๕ต^๕มา^๕ง^๕ค^๕
อ^๕ก^๕ถ^๕อ^๕ย^๕ค^๕ว^๕า^๕ม^๕ิ^๕ค^๕ร^๕า^๕ม^๕ิ^๕ค^๕ร^๕

(ระ) ระมิตัง เยนะ นิพพานัง, รักขิตัง
โลกะสัมปะทัง, ระชะโทสาทีเกิลเสหิ ระหัตัน ตัง
นะ^๕มา^๕มี^๕หัง ๑

ระ, ภาวนากัน
ด^๕ั^๕ค^๕ร^๕ุ^๕ห^๕ม^๕ุ^๕จ^๕ร^๕ภ^๕ย

เด^๕น^๕ย^๕ค^๕ด^๕ร^๕ร^๕พ^๕จ^๕ญ^๕โร
บ^๕ มี^๕อ^๕า^๕จ^๕มา^๕เบ^๕ย^๕ค^๕เบ^๕ย^๕พ

(ณะ) นามิโตเยวะะ พริหเมหิ, นะระเทวาทิ
 สัพพะทา, นะทันโต สีหะนาทัง โย, นะทันตัง
 ตัง นามามิหัง ฯ

ณะ, บทนดำคัญ คุณอนันตควรพากเพียร
 ระวังโรคและโรคเคียน ก็นหาตงไม่ปดงชนม์

(สัม) สังขारे ทิวิเช โลเก, สัญชานาติ
 อะนิจจะโต สัมมานิพพานะสัมปัตโต, สัมบัสสันตัง
 นะมามิหัง ฯ

ดม, นเบนเอก ราพึงเดกคงเป็นผด
 ไซทางเด่นหักด ตะเดหัดวงจะเหตอด

(บัน) บักกะเต โพธิสัมภारे, ปะสัจฺจวิ
 โสสะเทวะเก, บัญญาเย อะสะโม โหติ, ปะสันนัง
 ตัง นะมามิหัง ฯ

บัน, บทนภาวนา กนพาดาดะภูตมี
 บิศาจเหต่ากะด ไม่หลอกหลอนท่านบอกตรง

(โน) โน เทติ นิระยัง คันทุง, โนจะปาบัง
 อะการะยิ, โน สะโม อตถิ ปัญญาเย, โนนะ
 รัมมัง นะมามิหัง ฯ

โน, ภาวนาใช้	ดงของได้ตามประสงค์
กนัตถ์คว่ำฟ้าฟาดลง	โนนาดีไม่มีภัย

(สุ) สุนทะโร วัระระรูปะนะ, สุตสะโร
 รัมมะภาสะเน, สุตุตทะสัง ทิสาเปตี, สุกะตันตัง
 นะมามิหัง ฯ

สุ, ภาวนากัน	อาวุชต์รรพใด ๆ
คุณว่านคุณยาไร	แมตของกายไม่วายปราณ

(คะ) คัจฉันโต โลกียัง รัมมัง, คัจฉันโต
 อะมะตัง ปะทัง, คะโต โส สัตตะโมเจตุง, คะตัญญ
 ญาณัง นะมามิหัง ฯ

คะ, ภาวนาท่า	น้ำมนต์ซ้ำประต๋นนาน
ในของที่ต๋องการ	หงชายคิมัก้าไร

(โต) โตเสนโต วัระระรัมเมนะ, โตสัฏฐาเน
 สีเว วัระเร, โตสัง อะกาสิ ชันตุนัง, โตละจิตตัง
 นะมามิหัง ฯ

โต, ภาวนาเต็ก คืออย่างเอกอย่างดั่งดัย
 เข้าหาเจ้านายโต ท่านโปรดปรานเป็นการดี

(โต) โลกเก ชะหะตี สัมพุทโธ, โลกะเสฏโฐ
 คุณากะโร, โลกเก สัตเต ชะหาเปตี, โลกะสันตัง
 นะมามิหัง ฯ

โต, ภาวนาเม้า สัตถุเหตาทิราวี
 เห็นหน้ากตบปราณี ให้มีจิตตคิตเมตตา

(กะ) กัณโต โย สัพพะสัตตาทัง, กัตวา ทุก
 ขังชะยัง ชิโน, กะเถนโต มะธูรัง ฌัมมัง, กะถา
 สันหัง นะมามิหัง ฯ

กะ, ภาวนาซัด ชาวถาวรเต็กดินกหนา
 ขบได้บิศาจธา ระพัตร์ทวมหนักถวหน

(วิ) วินะยัง โย ปะกาเสตี, วิทังเสตีวา
 ตะโยกะเว, วิเสสัญญาณะสัมบันโน, วิปะสันนัง
 นะมามิหัง ฯ

วิ, โนบทหนบง ทงอยู่คงไม่ราค
 เต็กชาวกันเหตอด อักกณผู้ไม่ตั้งกาย

(ท) ทูเส สัตเต ปะหาเสนโต, ทูรัฎฐานัง
 ปะกาสติ ทูรัง, นิพพานะมากัมมะ, ทูสะหานัง
 นะมามิหัง ฯ

ท, ^๕บททภาวนา ทางเมตตาคิดมากหลาย
 เป็นทรกแก่หญิงชาย ทุกถ้วนหน้าประชาชน

(อ) อันตัง ชาตชะราทัง, อะกาสิ ทีปะ
 ทุตตะโม, อะเนกุตสาหะจิตเตนะ, อัสสาเสนตัง
 นะมามิหัง ฯ

อ, ^๕นภาวนา มั่นตรกตราเป็นมงคล
 ตั้ครูแม่ไต่ยด มกยนคแดปรีดา

(น) นุเทติ ราคะจิตตานิ, นุทาเปฎิ ประรัง
 ชะนัง, นุณะอัสถัง มนุสสานัง, นุสาสนันตัง
 นะมามิหัง ฯ

น, ^{๕๘๘}บททกคหลาย ^{๖๖๖ ๖๖}กนุรายคทกหนา
 อักธรรพโรคา พิณาค์หลายไม่กรายกวน

(ต) ตะโนติ กุสะลัง ฐัมมัง, ตะโนติ ฐัมมะ
 เทสะนัง, ตัณหาเยะ วิจะรันตานัง, ตัณหาฆาฎัง
 นะมามิหัง ฯ

ตะ, ภาวนาเด็ก ไซ้ปลูกเดชยันต์หตายชบวน
 อกเด็กเครื่องคาคควร เมอรบคักเป็นมงคด

(โร) โรเสนเต เนวะโกเปติ. โรเสเหวะ
 นะกุชณะติ โรคานัง รากะอาที่นัง, โรคะสันตัง
 นะมามิหัง ๗

โร, ภาวนาไซ้ ยามเมื่อใคร่จรดต
 เด็กดงเครื่องคกทน ทงแกกนัถรรพภัย

(ปุ.) ปุณันตัง อัตตะโน ปาบัง, ปุเรนตัง
 ทะสะปาระมิง. ปุญญะวันตัสสะ ราชัสสะ, ปุตตะ
 กุตัง นะมามิหัง. ๗

บุ, ภาวนาคับ พิชตะชาบอันเกรียงไกร
 แมดงบ้องตองเหล็กไน พิชถอยห่างบางบันเทา

(ริ) ริ ปุราคาทิกุตังวะ, รัตธิยา ประณีหัญญะติ
 รัตตัง กัมมัง นะ กาเรตา, ริยะวังสัง นะมามิหัง. ๗

ริ, ภาวนามิ อำนาจดียงไม้เบา
 ชายหญิงเห็นหน้าเรา นกเกรงขามครนครามกั่ว

(สะ) สัมบันโน วัระระสเถนะ, สะมาธิปะวะโร
 ชโน. สะยัมภุญญาณะสัมบันโน, สันหะวาจัง
 นะมามิหัง. ๑

สะ,	นหมนระตัก	ภาวนาถักไม่มชัว
เทวารักษาตว		ศรัตวตตตถาวร

(ทม) ทันโต โย สะกะจิตตานิ, ทะมิตวาบี
 สะเทวะกัง. ทะทันโต อะมะตัง เขมัง, ทันตินทริยัง
 นะมามิหัง. ๑

ทม,	ภาวนาเด็ก	นุงหมณาเมอยามจร
เจริญศรันทร		ทงโพกเคียรคุณอะนนต์

(มะ) มะหุสสาเหนะ สัมพุทโธ, มะหันตัง
 ญาณะมาคะมิ. มะหิตัง นะระเทเวหิ, มะโนสุทธัง
 นะมามิหัง ๑

มะ,	บทนภาวนา	เด็กมาดาไวทตกรรณ
เบ็นศรัตงานจรนทร		เด้นหทวทุกตวคน

(สา) สารัง เทตธะ สัตตานัง, สาเรติ อะมะตัง
 ปะทัง สาระถิวียะ สาเรติ, สาระธัมมัง นะมามิหัง ๑

ศา, ภาวนากัน	ฝั่งอาถันแดเวทมนคร
กัณหาอุชเมอเชารณ	ณะรงคคตมกมชย

(ระ) รัมมะตาริยะสัทธัมเม, รัมมาเปติ สะสา
วะกัง, รัมเม สุาเน วะสาเปนตัง, ระณะหันตัง
นะมามิหัง ฯ

ระ, ภาวนาหมัน	ทุกอย่างดรรพัสคว์ใด
เดื่อข้างวักควายไถด	ไม่ทำร้ายแต่ย้าย

(ถิ.) ถิโต โย วะระนิพพาน, ถิเร สุาเน
สะสาวะโก. ถิรัง สุานัง ปะกาเสติ, ถิตะธัมมัง
นะมามิหัง ฯ

ถิ, ภาวนาเสก	ชาวกินเอกเป็นอย่างดี
ดาระพตรคงทนม	ศรัตว์ดีทุกอัครา

(สตั.) สัทธัมมัง เทสยะตีวานะ, สันตัง นิพ
พานะ ปาปะกัง. สะมาหิตัง สะสาวะกัง, สันตะ
จิตตัง นะมามิหัง. ฯ

สตั, ภาวนากัน	เมื่อนอนนั้นเป็นอัครา
กันใจเหต่าพาดา	ไม่ทำร้ายนิราตพตัน

(ถา.) ถานัง นิพพานะสังขาตัง. ถาเมนาธิกะโต
มุนิ. ถาเน สักกะสเว รัมเม, ถาเปนตัน ตัง
นะ मामิหัง ๑

ถา, ถาวนา ^น ก	เม ^๕ ช ^๒ เข ^๕ าค ^๕ ก ^๕ ด ^๕ ง ^๕ ค ^๕ ร ^๕ า ^๕ ม ^๕ ข ^๕ น
ก ^๕ น ^๕ อ ^๕ ว ^๕ ร ^๕ ด ^๕ เ ^๕ ภ ^๕ ย ^๕ น	ค ^๕ ร ^๕ า ^๕ ย ^๕ ค ^๕ ม ^๕ เ ^๕ ม ^๕ ภ ^๕ ย

(เท.) เทนโต โย สักกะนิพพานัง, เทวะมะ
นุสสะ ปาณินัง. เทนตัง ชัมมะวะรัง ทานัง,
เทวะเสฏฐัง นะ मामิหัง. ๑

เท, บ ^๕ ท ^๕ น ^๕ ภ ^๕ า ^๕ ว ^๕ น ^๕ า	เบ ^๕ ็น ^๕ ค ^๕ า ^๕ ถ ^๕ า ^๕ เด ^๕ ก ^๕ เท ^๕ ย ^๕ น ^๕ ช ^๕ ย
เบ ^๕ ็น ^๕ ส ^๕ ว ^๕ ต ^๕ ต ^๕ วิ ^๕ ไ ^๕ ด	ค ^๕ เ ^๕ ด ^๕ ต ^๕ ว ^๕ น ^๕ เด ^๕ ค ^๕ เบ ^๕ ็น ^๕ ม ^๕ ง ^๕ ค ^๕ ด

(วะ.) วันตะรากัง วันตะโทสัง, วันตะโมหัง
อะนาสะวัง. วันทีตัง เทวะพรัหมเห, ะรัง
พุทชัง นะ मामิหัง. ๑

วะ, ภ ^๕ า ^๕ ว ^๕ น ^๕ า ^๕ ไ ^๕ ช	เด ^๕ ก ^๕ ค ^๕ อ ^๕ ก ^๕ ม ^๕ เ ^๕ อ ^๕ ย ^๕ า ^๕ ง ^๕ ค ^๕ ง ^๕ น
ท ^๕ ด ^๕ ก ^๕ ร ^๕ ร ^๕ ณ ^๕ เบ ^๕ ็น ^๕ ม ^๕ ง ^๕ ค ^๕ ด	ป ^๕ ร ^๕ ะ ^๕ ช ^๕ า ^๕ ช ^๕ น ^๕ ม ^๕ เ ^๕ ม ^๕ ค ^๕ ต ^๕ า

(มะ.) มะหะตา วิริเยนาปี, มะหันตัง ปา
ระมิงอะกา. มะนุสสะเทวะพรัหมเห, มะหิตัน ตัง
นะ मामิหัง. ๑

มะ, ภาวนาคี

เมือชบชชางอาชา

จรดลงนาวา

มีเดชดาไม่อำพราง

(นุส.) นุณะธัมมัง ปะกาเสนโต, นุทะนัตถายะ
ปาปะกััง นุณะทุกขาธิบับนนานัง, นุทาปัตัง นะมามิหัง ฯ

นุส, ภาวนาบท

ประเดริฐุดน้อย่างชนาง

ชนชางเดชอุตมางค

ดัดดีจะมีชัย

(สา.) สาวะกานัง นุสาเสติ, สาระธัมเมจะ
ปาณินัง. สาระธัมมัง มะนุสสานัง, สาสิตัง ตัง
นะมามิหัง. ฯ

สา, บทนเดกหมาก

กินประเดริฐุดยาดังดัย

เด้นหาไม่ว่าใคร

ได้เคยดองเป็นของดี

(นัง.) นันตันโต วรระสัทธัมเม, นันทาเปติ .
มะหามุนี. นันตะภูเทหิ, เทเวหิ นันตะนัยัง
นะมามิหัง ฯ

นัง, บทนไซเดก

ตั้งวาดยัดรวมเป็นราตรี

เดกดูกประกาศิต

มีเดชดาเหตอราพน

(พท.) พุชฌิตาริยะสัจจანი, พุชฌาเปตี สะเท
วะกัง พุทธะญาเณหิ สัมบันนัง, พุทธัง สัมมา
นะมามิหัง. ฯ

พท, ภาวนาไซ ^๕ กัมภยไคทกตั้งสรพ
ประเดริสูคณานันต ^๕ อุดมชคตแดตง

(โร.) โรวัตัพพัง มะหาวิโร, โรวันโต มะ
ละมัตตะโน. โรวัตวา ปาณินัง ปาบิง. โรตเกลสัง
นะมามิหัง. ฯ

โร, ภาวนาเศก ^๕ กินยาเอกออย่าหน่ายแหง
ปลดกเศกเครื่องวางแรง ^๕ พระเวทมนทรคตบันดาด

(ภะ.) ภะยะมาบันนะสัตตานิ, ภะยัง หาเปตี
นายะโก. ภะเว สัพเพ อะตักกัณโต, ภะยะสันตัง
นะมามิหัง. ฯ

ภะ, บทนไซเศก ^๕ อาวุธถอดูอาจหาญ
แด่นตวตติลาราย ^๕ นิราศภยมิไคมิ

(คะ.) คะธิโต เยนะ สัทธัมโม, คะตัญญา
เณนะ ปาณินัง. คณ्हะนัง ะระธัมมัง, คณหา
เปนตัง นะมามิหัง. ฯ

คะ, ภาวนาไซ้ เมื่อจะไปสู่พราหมณ์
 ด่วนเลิศประเสริฐศรี ดิริดีดีเป็นมงคล

(วา.) วาบีตั้ง ปะวะรัง รัมมัง, วานะโมกขายะ
 ภิกขุณัง, วาสิตัง ปะวะเร รัมเม, วานะหานัง
 นะมามิหัง. ๑

วา, ภาวนานิก สติศรีก้อย่างน
 ดูหาขุนนางยศ มกเมตตาและการุณ

(ติ) ตินโน โส สัพพะปาเปหิ, ตินโน สักคา
 ปะติณฺฐิตो. ติเร นิพพานะสังขาเต ติกขะณฺยานัง
 นะมามิหัง. ๑

ติ, ภาวนากัน ทุกตั้งสรรพเอนกคุณ
 ทุกข์ไศกโรคอ.คุด บันดาลดีบระงับ เอย ๑

๐ จบในห้องพระพุทธคุณ ๕๖ พระคาถา ๑

๑ ชั้นในห่องพระธัมมะคุณ ๗

(สฺวาก.) สฺวากตันตัง สิวัง รัมมัง, สฺวากหะ
เนยยัง ธัมมะเทสนันตัง. สฺวากหะเนยยัง ปุญญัก
เขตตัง, สฺวากสะกัง นะมามิหัง.

(ขา.) ขาเทนโต โส สัพพะบิขขัง, ขายิตัง
มะชฺฐัง ธัมมัง. ขายันตัง ติวัง โลกกัง, ขายิตันตัง
นะมามิหัง.

(โต.) โตเสนโต สัพพะสัตตานัง, โตเสติ
ธัมมะเทสะนัง. โตมะหิ จิตตัง สมะชิฉนันตัง,
โตเสนตัง ตังนะมามิหัง.

(กะ.) กะคะวา กะคะโทโส, กะคะโมโห
อะนุตตะโร กะคะกิเลเส สัตตานัง, กะคะวันตัง
นะมามิหัง.

(คะ.) คัจฉันโต รัมมะเกสึวะ, คะหะจิตโต
สะเทวะเก. คัจฉันเต พฺรหฺมะจะริเย, คัจฉันตัง
ปะนะมามิหัง.

(วะ.) วันตะรากัง มันตะโทสัง, วันตะโมหัง
ปุญญะทาบัง, วันตะภาละมัจฉาถันัง. วันตังตัง
ปะนะมามิหัง.

(ตา.) ตาเรสี สัพพะสัตตา, ตาเรตี โอรมะตีรัง.
ตาเรนต์ัง โมกขะสังสารัง, ตะเรนต์ันตัง นะมามิหัง.

(ธัม.) ธรรมะมานะปี่ สัมพุทเธ, ธัมเม เทสัง
นิรันตะรัง ธรรมะยะ อะมะตะกะถานัง, ตะเรน
ตันตัง นะมามิหัง.

(โม.) โมหัญญู ทมะนโต สัตเต, โมหะตเต
อะการะยิ. โมหะชาเต ธัมมะปารี. โมหะหัตัง
นะมามิหัง.

(สัน.) สัพพะสัตตตะโมนุทธ, สัพพะโสกา
วินาสะโก. สัพพะสัตตตะจิตตะกะโร สัพพะสันตัง
นะมามิหัง.

(ทัญ.) ทัญญู ธัมเม อะนุปัตเต, ทัญญูกัฆา
รากะลุตเต. ทัญญูทวาสนัญญูฉินันเต, ทัญญูธัมเม
นะมามิหัง

(ฐิ.) ฐิฏฐิ สัสสะมาจาเร. ฐิติ ธัมเม ปะฐิ
ปัตติ, ฐิตังปะทัง นามามิหัง.

(โก.) โกกานัง รากะปัพพิโต, โก ธัมโม
ปะฐิหัญญะติ. โกกานัง ปุชิต โลก, โกกานะ
ปะนะมามิหัง.

(อะ.) อักโก เสฏโธ วัระโร รัมโม, อักคะ
 ปัญโญบี พุชณะติ. อักคะรัมมัง สุนิปุณัง, อัก
 กันตัง ปะนะมามิหัง.

(กา.) กาเรนโต โส สีแวร์ชเช. กาเรยยะ
 รัมมะ จาริเย. กาทัพเพ สุกขาการาม, กาเรน
 ตันตัง นะมามิหัง.

(ลี.) ลีโต โย สัพพะทุกขेषุ, ลิกขิตโต
 ปัญจะกันตะเย. ลิมบีเตปี สุวัณเณจะ, ลิกันเต
 ปะนะมามิหัง.

(โก.) โก ปุคคะโต สเทสิโต มัง, โก รัมมัง
 อะภิปุชชะยิ. โกวิทุ รัมมะสาระทัง, โกสาลาตัง
 นะมามิหัง.

(เอ.) เอสะติ พุทธะวะจะนัง, เอสะติ รัมมะ
 มุตตะมัง. เอสะติ สัตตะโมกขัญจะ, เอสาสันตัง
 นะมามิหัง.

(หิ.) หิเน ถาเน นัชชายนันเต, หิเน เปติ
 สุกะตัง. หิเน โมหะสะเม ชาเล, หิตันตัง
 ปะนะมามิหัง.

(บัส.) บั๊กกะโต โพรสิสัมภาเร, ปะเสฏฐโฐ โส
สะทေးกะ. บัญญาเย อะสะโม โหติ, ปะสันตาทัง
นะมามิหัง.

(สี.) สีเลนะ สุกะตัง ยันตี. สีเลนะ โภคะสัม
ปะทา. สีเลนะ นิพพุตังยันตี, สีเลนะนัง นะมามิหัง.

(โก.) โก โย อัคคะสุปุญญโย ปุพเพ, โภชะ
ชะเห อะธิกัญญิ โภธัมมัญจะ วิชาเนติ, โกวันตัง
ปะนะมามิหัง.

(โอ.) โอนะโต สัพพะกิละสัง, โอนะโต
สัพพะมะมะลัง. โอนะโต ทิฏฐิชาลัญจะ, โอนะโต
ตัง นะมามิหัง.

(ปะ.) บัญญา ปะเสฏฐโฐ โลกัสสัง, บัญญา
อปปะฏิปุคคะโต บัญญาเย อะสะโส โหติ, ปะ
สันโน ตัง นะมามิหัง.

(นะ.) นะรานะระหิตังเทวัง, นะระเทเวหิ ปุชิตัง
นะรานัง กัมมะบั๊กเขหิ, นะมิตันตัง นะมามิหัง.

(ย.) ยัชชะเต สัพพะสัจจาทัง, ยัชชะตัง
เทวะพรหัมเห. ยัชชะสะติจะ ปาณินัง, ยัชชะตันตัง
นะมามิหัง.

(โก.) โกง ชะหะติ ปาปะกััง, โกง
โกธะนัง. นาสสะติ, โกง ชะเหวิ ปัชชะติ โกง
นุทธัง นะมามิหัง.

(ปัจ.) ปัญจาภิระตา ปะชา, ปัชชะหิตา
ปาปะกาโย. ปัพโปติ โสตีวิปุลโล, ปะโชตันทัง
นะมามิหัง.

(จัต.) จะริตฺวา พฺรหฺมะจะริยัง, จัชฉันตัง
สุวิหฺญูญะติ. จัชฉันตัง สัพพะทาเทนะ จัชชะ
ตันทัง นะมามิหัง.

(ตัง.) ตังโนติ กุสะลังธัมมัง, ตังโนติ สัพพะวิ
ริยัง. ตังโนติ สัสสะมาชัง, ตังตฺวายัง นะมามิหัง.

(เว.) เวรานีปี นะ. พันฉันติ, เวรัง เตสุปะสัม
มะติ. เวรัง เวเรนะ เวรานี, เวระสันทัง นะมามิหัง

(ที.) ทีฆายุกะ พะหุပ္พญูญะ, ทีฆาระโต มะหา
สาโล. ทีฆัง เตเชนะ ปุญญะนะ, ทีฆะระตัง
นะมามิหัง.

(ตัพ.) ตะโต ทุกขา ปะมูญจะโต, ตะโต
เมเจติ ปาณิน. ตะโต รากาทิกิเลส, ตะโต
โมกขัง นะมามิหัง.

(โพ.) โพนโต เทวะสังฆาโย โภ, โพธิเสฏฐะจะ
ปากะโต. โพธินา ปะริปุณโณโส, โพธิสันตัง
นะมามิหัง.

(วิญ.) วีระตี พัพพะทุกขัสมา, วีริยะนาปี ทุก
ลปะภา. วีริยะทุกขะสัมบันนา, วีรยันตัง นะมามิหัง.

(ญ.) ญัตตัญญาเนหิ สัมบันนัง, ญตะโยตะสะมป
ปีตัง. ญัตตัญญานะทัสสะนัญจะ, ญตะโยตัง นะมามิหัง

(หิ.) หิสันตัง สัพพะโทसानิ, หิสันตา สัพพะ
ภะยานิ, หิสโมหา สัตตาคะตา, หิสะสันตัง
นะมามิหัง.

(ติ.) ตินโน โย วัฏฏะทุกขัมหา, ตินณะโลกานะ
มุตตะโม. ติสโสภุมิง อะตักกันโต, ตินณะโอฆัง
นะมามิหัง.

๐ จบในห่องพระธัมมะคุณ ๓๘ คาถา ๗

๑ **ชั้นในท้องพระสังฆะคุณ** ๗

(สุ.) สุกตสีเลหิ สัมบันโน, สุกฺขุปัตโตจะ โย
สังโฆ. สุนทะโร สาสะนะชะโร, สุนทะรัง
ปะนะมามีหัง.

(ปะ.) ปะฏิสัมภิตา จะตัสโส, ปะเสฏฺฐโหโส
อะนุตตะโร. บัญญา อะนุตตะโร โลกเก, ปะสัฏฺฐัง
ปะนะมามีหัง.

(ฉ.) ฉิตติปะราชาโต สัตถก, ฉิตถฉุชฺชา ทัสสะ
นะเม. ฉิตติพุทฺธะวิเสนะ ฉิตถันตันทัง นะมามีหัง.

(บัน.) ปะเสฏฺฐโห ฐัมมะคัมภีโร. บัญญะวันโต
อะลังกะโต. ปะเสนโต อตตะฐัมมัญจะ, ปาเสฏฺฐัง
ปานะมามีหัง.

(โน.) โนเจติ กุสะลัง กัมมัง. โนจะปาบัง
อะการะยิ. โนนะตัง พุชณะฐัมมัญจะ, โนทิสันตัง
นะมามีหัง.

(กะ.) ภาคคะราโค ภาคคะโทโส, ภาคคะโมโหจะ
ปาณินัง, ภาคคะกิละสะสัตตานัง, ภาคคะตันทัง
นะมามีหัง.

(คะ.) คัจฉันโต โลกียัง ฐัมมัง, คัจฉันโต,
โลกุตตะรัมปี, คัจฉะ เทวะกิลเสหิ, คะมิตันตัง
นะมามิหัง.

(วะ.) วันเณติ กุสละง ฐัมมัง, วันเณติ ส
ละสัมบันนัง, วันเณติกกะติ รักขิตัง, วันเณน
ตันตัง . นะมามิหัง.

(โต.) โตเสนโต เทวะมะนุสเส, โตเสนโต
ฐัมมะเทสยะ. โตเสติ ทุณฺณฐะจิตตานิ, โตเสนตัน
ตัง นะมามิหัง.

(สา.) สาสะนัง สุปะณฺณัจฉันนัง, สาสะยันตัง
สีวัง ฐัมมัง สาสะนัง อะนุสสาเสยยัง, สาสะยันตัง
นะมามิหัง.

(วะ.) วันตะรากัง วันตะโทสัง, วันตะโมหัง
ทิณฺณฐิฉันตัง. วันตะนัง สัพพะปาณินัง, วันตะกิลเสง
นะมามิหัง.

(กะ.) กะโรนโต สีละสสะมาธิง, กะโรนโต
สارะมัตตะโน. กะโรนโต กัมมัญฺชานานิ, กะโรน
ตันตัง นะมามิหัง,

(สัง.) สังสาเร สังสรวันโต โส, สังสาระโต วิ

มุลยจิโส. สังกษาระทุกษะโมเจส, สังกษะฐัง
ปะนะมามิหัง.

(โหม.) โหมรัง ทุกษะยัง กัตวา, โหมสาเปติ สรัง
นะรัง. โหมสะยิตวา ตีปฎะกัง, โหมระตันตัง นะมามิหัง

๑ จบในห้องพระสังฆะคุณ ๑๕ พระคาถา ๑

๑ สะตะอฎฐะธัมมะคาถา, ระตะนัตตยะคุณาสะ
มะตา. เอเตนะ เชยยะเตเชนะ, โสตถิ เม
ชะยะมังคะลัง.

๑ ปุตโต ตะยาหังมะหาราชะ, ตัง มัง โปสะ
ชะนาธิปะ. อัญญู กัญจิ เทโว, นัตถิ โตเสตี
สะมะมังปะชัง.

๑ อิติ ปาระมิตา ตังสา, อิติ สัพพัญญูมาคะตา
อิติ โพรธมะนุปปัตโต, อิตีปิโส จะ เตนะโม.

๑ ภาคะวา ภาคะวา นามะ, ภาโคกิละสะพาหะ
โน ภาโค สังกษาระจกกันัง, ภาคะวานามะเต นะโม ๑

๑ รวมทั้ง ๓ ห้องได้ ๑๐๘ คือ พระพุทธ ๕๖,
พระธรรม ๓๘, พระสังฆ ๑๔ ๑

(ในห้องพระธรรมคุณ พระสังฆคุณ ในต้นฉบับไม่
กล่าวอุปเท่ห์ หรือฝอยที่จะใช้)

๑ ขันหัวใจพระอติปิโส ๑

อะ	คือ	อะระหัง
สัง	”	สัมมาสัมพุทธโร
วิช	”	วิชาจะระณะสัมบันโน
สุ	”	สุคะโต
โล	”	โลกะวิฑู, อะนุตตะโร
ปุ	”	ปุริสธัมมะสาระถิ
สะ	”	สัตถาเทวะมนุสสานัง
พุ	”	พุทธโร
ภา	”	ภะคะวา

(ขันหัวใจพระอติปิโส)

(หัวใจพระอติปิโส^๕ ในต้นฉบับของเก่าไม่ได้กล่าว

อุปเท่ห์ หรือฝอยที่จะใช้)

๑ ขันพระอิตปิโสเต็มที ๑

- อิตปิโส ภาวะวา อะระหัง
 อิตปิโส ภาวะวา สัมมาสัมพุทโธ
 อิตปิโส ภาวะวา วิชชาจะระณะสัมบูรณ์
 อิตปิโส ภาวะวา สุคะโต
 อิตปิโส ภาวะวา โลกะวิทู
 อิตปิโส ภาวะวา อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
 อิตปิโส ภาวะวา สัตถา เทวะมนุสสานัง
 อิตปิโส ภาวะวา พุทโธ
 อิตปิโส ภาวะวา ภาวะวาติ

๑ ขันพระอิตปิโสเต็มที ๑

(พระอิตปิโสเต็มที ในคัมภีร์ของเก่าไม่ได้กล่าว
 อุปเทห์ หรือวิทไช)

๑ ขันพระอิติปิโสแปดทิศ ๑

อิ	ระ	ชา	คะ	ตะ	ระ	สา
ติ	หัง	จะ	โต	โร	ถิ	นัง
ปิ	สัม	ระ	โต	ปุ	สัต	พุท
โส	มา	ณะ	คะ	ริ	ธา	โธ
ภะ	สัม	สัม	วิ	สะ	เท	ภะ
คะ	พุท	บึน	ทุ	ทัม	วะ	คะ
วา	โธ	โน	อะ	มะ	มะ	วา
อะ	วิช	สุ	นุต	สา	นุส	ติ

๑ จบพระอิติปิโสแปดทิศ ๑

(พระอิติปิโสแปดทิศ^๕ ในต้นฉบับของเก่าไม่ได้กล่าว

อุปเท่ห์ หรือวิธีที่จะใช้)

๑ ขนพระอิติปิโสแปดทิศแปดด้าน ๑

อ	ระ	ชา	คะ	ตะ	ระ	สา	อิ
ติ	หัง	จะ	โต	โร	ถิ	นัง	ติ
ปิ	สัม	ระ	โต	ปุ	สัต	พุท	ปิ
โส	มา	ณะ	คะ	ริ	ธา	โธ	โส
ภา	สัม	สัม	วิ	สะ	เท	ภา	ภา
คะ	พุช	บัน	ทุ	ทม	วะ	คะ	คะ
วา	โธ	โน	อะ	มะ	มะ	วา	วา
อะ	วิช	สุ	นุต	สา	นุส	ติ	อะ

๑ ขนพระอิติปิโสแปดทิศแปดด้าน ๑

(พระอิติปิโสแปดทิศแปดด้านนี้ ในต้นฉบับของเก่า
ไม่ได้กล่าวอุปเท่ห์ หรือพิธีที่จะใช้)

๑ ขนพระอดีตปีไสเรือนเตย ๑

หรือมังกฎพระเจ้า

อดีตปีไสวิเสเสอ, อีเสเสพุทชะนาเมอ,
อึเมณาพุทชะตังไสอ, อีไสตังพุทชะบัตอ

๑ จมพระอดีตปีไสเรือนเตย ๑

๑ ฝอยพระอดีตปีไสเรือนเตย ๑

๑ สัทธการิยะ พระอดีตปีไสเรือนเตยนพระ

อาจารย์เฒ่าท่านกล่าวไว้ว่า ภาวนากันได้สารพัตร
มีฤทธาศักดานุภาพมากมายเหลือที่จะกล่าว ภาวนน
เสกทำให้ของที่สูงกลับเตยลงได้ หรือภาวนาสะเดาะ
อะไรได้สารพัตร ตามใจปรารถนา แห่ ๑

๑ ขนพระอิติปิโสแปลงรูป ๑

กะ วิ โส ทุ โต อะ คะ นุต สฺ ตะ โน
 โร บัน ฺ
 สัม ธิ ณะ สะ ระ ทัม ฺ จะ มะ ชา ฺ
 วิช ระ ธิ ธิ
 พุท สัต สัม ภา มา เท สัม วะ ฺ หัง มะ
 ระ นุส ฺ อะ ภา
 ภา นัง คะ พุท ภา ธิ โส ภา ฺ บี คะ
 ติ ภา อี ติ

๑ ขนพระอิติปิโสแปลงรูป ๑

(พระอิติปิโสแปลงรูปนี้ ในคัมภีร์ไม่ได้กล่าว
 อุปเทห์ หรือพิธีที่จะใช้)

๐ ^๕ ขันพระอธิปัต โสตรึงไตรภพ ๗

อิ ติ ติ วา ปี คะ โส ภา ภา โธ คะ
 พุท วา หนั

อะ สา ระ นุส หนั มะ สัม วะ มา เท
 สัม ภา พุท สัต

โธ ติ วิช ระ ชา ภา จะ มะ ระ ทัม
 ณะ สะ สัม ริ

บัน ปุ โน โธ สุ ตะ คะ นุท โธ อะ
 โธ ทุ คะ วิ

๐ พระอธิปัตโสตรึงไตรภพ ๗

(พระอธิปัตโสตรึงไตรภพน ^๕ ในคัมภีร์ไม่ได้กล่าว
 อุปเทห์ หรือพิธีที่จะใช้)

๑ ขนพระอิตีบีโสณารายณ์กายจักร ๗

ตี อี วา ตี คณะ บี ภา โส โธ ภา พุท
คะ นัง วา

สา อะ นุส ระ มะ หัง วะ สัม เท มา
ธา สัม สัต พุท

ถิ โธ ระ วิช สา ชา มะ จะ ทัม ระ
สะ ณะ วิ สัม

ปุ บัน โร โน ตะ สุ นุต คณะ อะ โต ทู
โล วิ คณะ

๑ จบพระอิตีบีโสณารายณ์กายจักร ๗

(พระอิตีบีโสณารายณ์กายจักรน ในคัมภีร์ไม่ได้
กล่าวอุปเท่ห์ หรือพิธีที่จะใช้)

๐ ขันพระอิติปิโสถอยหลัง ๗

ตี วา คะ ภา โธ พุท นัง สานุส มะ
วะ เท ภา สัต

ถิ ระ สานะ ทัม สะ ริ ปุ โธ ตะ นุต
อะ ทู วิ

กะ โถ โต คะ สุ โน บัน สัม ณะ ระ
จะ ชา วิช โธ

พุท สัม มา สัม หัง ระ อะ วา คะ ภา
โส ปิ ติ อี

๐ จบพระอิติปิโสถอยหลัง ๗

๑ ฝอยพระอดีตปีโสถอยหลัง ๗

๑ สัทธการิยะ พระอดีตปีโสถอยหลัง ผู้ใดเล่า
 ไว้ คู้มได้มากครัน สัตร์คิดหวังมิได้กล่ากลาย เป็น
 เสน่ห์แก่เขา เข้าหาเจ้านาย ท้าวพระยาทั้งหลาย
 ให้มัจฉิตต์เมตตา ปรรารถนาสิ่งใด นึกไว้ในใจ คง
 สมปรรารถนา ชักลูกประกำ พรำภาวณา ถ้วนร้อย
 เปดหนา เมื่อยามเที่ยงคน ได้สมดังคิด ออย่าได้
 แคลงจิตต์ คิดไปสู่น ผ่งคนทั้งพน คงจะบูชา
 พระคาถาน อูปเทห์พิธ เหลอทพรรรณนา ปลุกเสก
 กายา ได้สมดังใจ คงกระพันชาตรี ฤทธิมากมาย
 ขอท่านทั้งหลาย จงหมั่นภาวณา เอย ๗

๑ จบฝอยพระอดีตปีโสถอยหลัง ๗

๕๕
 ๑๕
 ๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐
 ๑๐๑
 ๑๐๒
 ๑๐๓
 ๑๐๔
 ๑๐๕
 ๑๐๖
 ๑๐๗
 ๑๐๘
 ๑๐๙
 ๑๑๐
 ๑๑๑
 ๑๑๒
 ๑๑๓
 ๑๑๔
 ๑๑๕
 ๑๑๖
 ๑๑๗
 ๑๑๘
 ๑๑๙
 ๑๒๐
 ๑๒๑
 ๑๒๒
 ๑๒๓
 ๑๒๔
 ๑๒๕
 ๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐
 ๑๕๑
 ๑๕๒
 ๑๕๓
 ๑๕๔
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

<p>ทศอักษรทศออกเสียงเหนือ ออะ, อูฮ, อู, นุค, ดา, นุค, คี, นารายณแบบรูป</p>	<p>ทศอักษรทศออกเสียงเหนือ ออะ, อูฮ, อู, นุค, ดา, นุค, คี, นารายณแบบรูป</p>	<p>ทศอักษรทศออกเสียงเหนือ ออะ, อูฮ, อู, นุค, ดา, นุค, คี, นารายณแบบรูป</p>
<p>ทศอักษรทศออกเสียงเหนือ ออะ, อูฮ, อู, นุค, ดา, นุค, คี, นารายณแบบรูป</p>	<p>ทศอักษรทศออกเสียงเหนือ ออะ, อูฮ, อู, นุค, ดา, นุค, คี, นารายณแบบรูป</p>	<p>ทศอักษรทศออกเสียงเหนือ ออะ, อูฮ, อู, นุค, ดา, นุค, คี, นารายณแบบรูป</p>
<p>ทศอักษรทศออกเสียงเหนือ ออะ, อูฮ, อู, นุค, ดา, นุค, คี, นารายณแบบรูป</p>	<p>ทศอักษรทศออกเสียงเหนือ ออะ, อูฮ, อู, นุค, ดา, นุค, คี, นารายณแบบรูป</p>	<p>ทศอักษรทศออกเสียงเหนือ ออะ, อูฮ, อู, นุค, ดา, นุค, คี, นารายณแบบรูป</p>

๑๑

๑ ทิศบูรพาตะวันออก ๗

อ ี ระ ชา กะ ตะ ระ ฐา
(ชื่อกระทุ ๗ เบก)

๑ ทิศอาคะเนย์ตะวันออกเฉียงใต้ ๗

ติ หัง จะ โต โล ถิ ผนัง
(ชื่อฝนเสนห่า)

๑ ทิศทักษิณทิศใต้ ๗

ปี สัม ระ โล ปุ สัต พุท
(ชื่อเกลื่อนสมุทร)

๑ ทิศหฤดีตะวันตกเฉียงใต้ ๗

โส มา ณะ กะ ริ ฐา ฐอ
(ชื่อนารายณ์ขวางจักร)

๑ ทิศประจิมตะวันตก ๗

ภะ สัม สัม วิ ฐะ เท ภะ
(ชื่อกวาดป่าหิมพาน)

๑ ทศพาศัฏฐะวันตกเฉียงเหนือ ๑

กะ พุท บัน ทู ทัม วะ กะ

(ชื่อนารายณ์เกลื่อนจักร)

๑ ทศอตุรทศเหนือ ๑

วา โธ โน อะ มะ มะ วา

(ชื่อพลิกแผ่นดิน)

๑ ทศอิสานตะวันออกเฉียงเหนือ ๑

อะ วิช สุ นุต ตา นุต ตี

(ชื่อพระนารายณ์แปลงรูป)

๑ ฝอยพระอิตี บิ โสแปดด้าน ๑

๑ สัทธการิยะ อุปเทห์พระอิตี บิ โสแปดด้านมี
 คุณานุภาพ อาจบอังกั้นได้สารพัตรตามใจปรารถนา
 พระอาจารย์เจ้าท่านกล่าวไว้ว่าฝอยท่อมหลังข้าง มี
 อุปเทห์มากมายเหลือที่จะพรรณนา ท่านกล่าวไว้
 แต่พอย่อ ๆ ท่านให้ใช้ตามอุปเทห์เถิด ๑

๑ จะยাত্রาไปสาระทิศใด ๆ ท่านให้ภาวนา
 คาตามทิศที่จะไป หรือทำนํามนตร์ลูบหน้าลูบตา
 ประห้วงแล้วประพรหมพาหนะที่จะไป จะไม่มีเหตุเภท
 ภัยสิ่งใดมาพ้องพาล อาจบอingkันได้สารพัตร์ ถึงจะ
 ไปถูกทางทิศผ้หลวงหลาวเหล็กก็อาจบอingkันได้ อย่า
 กลัวอันตราย มีแต่ชัยชนะ ถึงจะไปค้าขายกดี แล ฯ

๑ บท ๑ ชอกะตุ้เจ็ดแบก เสกข้าวกินทุก ๆ วัน
 อาจกินเครื่องสาตราวุธ อนึ่งภาวนาเข้าสูชาง อาจ
 งามเอางาหัก กำลังหนักกว่าช่างสาร ให้สะการคร
 บรรยายพระภุชทงหลายเจ็ดพระองค์ คุณครทงสนนา
 ท่านเร่อยุ้ทศบูรพาแล้วภาวนาอย่ากลัว เมื่อภาวนา
 ต้องหันหน้าไปทางทิศบูรพานะท่าน เอย ฯ

๑ บท ๑ ขอฝนแสนห้า ให้ภาวนาเมื่อออกนํ้า
 ไปยังคํ้าอย่ากลัวอยาก ให้เสกหมาก ๑๔ คํ้า กิน
 ขนํ้าไปเถิดนา ถึงปรารธนาฝนตก คาถายกเสกใส่
 เทียน แล้วจงเพียรภาวนา พระคาถาแสนเก้าพัน
 ระลึกถึงชนเทวดา อินทร์พรหมมาสนทงหลาย ตก
 เนื่องไปอย่าร้อนใจ ถ้าเป็นไรเสกนํ้าพ่นถ้วนเจ็ดหน

ก็จะหาย เคารพครุประสิทธิ์ ท่านอยู่ที่ศอาคะณีย์
 เมื่อจะภาวนาต้องหันหน้า ไปทางทิศอาคะณีย์
 นะท่าน เออ ๆ

๐ บท ๑ ชื่อว่าเกลื่อนสมุทร ฤทธที่สุดเสก
 พริกไทย เจ็ดเม็ดเสกเจ็ดหน แล้วจงพ่นลงที่ผ สัก
 สามทักจะศูนย์ หนึ่งเสกปูนศูนย์ผได้ ถ้าความไข
 จะให้หาย จงตั้งใจภาวนา ลงกระดาศทำใส่เทียน
 แล้วจงเขียนพระคาถา ล้อมให้ครบตามกำลังเทวดา
 ของผที่เป็นไข เต็มเทียนนั้นไซ้รหนักบาทหนึ่ง ตาม
 แต่ซงตั้งความปรารถนา จุดบูชาพระนั่งภาวนา โรค
 โรคาคงศูนย์สิ้น ทิศทักษิณครท่านอยู่ เคารพครุหนึ่ง
 ภาวนา ต้องหันหน้าไปทางทิศทักษิณนะท่าน เออ ๆ

๐ บท ๑ ชอนารายณ์ขวางจักร ฤทธิศกคมาก
 นกหนา ภาวนาไว้หมั้น เมื่อจะขันสัสตรู ระลิก
 อยู่แต่ในใจ สัสตรูไซ้รห้อยอนฤทธา ทังแขนขาให้
 อ่อนเพลยใจระเหยคดย่อท้อ ไม่แข็งข้อสู้กับเรา
 ครุเฒ่าท่านกล่าวไว้ หนึ่งตั้งใจภาวนา คนใจกล่ากลับ
 อ่อนลง ที่ประสงค์คงสมคิต ด้วยฤทธิพระคาถา จง
 บูชาครุบรรยาย ท่านเรย่ายอยู่ที่ศหรด นะท่านเออ ๆ

๑ บท ๑ ชอกวาดป่าหิมพาน เดชเชยวชาญ
 เลิศล้ำ แม่น้เดิรหนพบเสอข้าง ใจกระด้างทกกลาง
 ไพร แรศโคควายโจรผู้ร้ายทุดัน ออย่ากล้วม้หนึ่ง
 ภาวนา เป็นมหาจ้งง คงหยุดยั้งไม่เข้าใกล้ สัตรู
 ภัยนั้นแคล้วคลาด ออย่าประมาทเร้งภาวนา ทุกเวลา
 เย็นและเช้า จงบ่นเล่าเป็นมงคล สำหรับตนเมื่อ
 เคารพ จงนอบนบครุบรยาย ท่านเร้ยายอยู่ทิศ
 ประจิม เมื่อเคารพหรือภาวนา จงหันหน้าไปทาง
 ทิศประจิม นะท่านเอย ฯ

๑ บท ๑ ชอนารายณ์เกิดอนจักร สิทธิศกคครุ
 ท่านบอก ลูกไม่ออกเสกน้ามนตร์ ร้อยแปดหนกิน
 เข้าไป ประพรมให้บนศรัษะ คุจสวะจากคลองน้อย
 จะคลอดคค้อยโดยคลอง ๆ สะเดาะของเสกवार ถ้า
 ไม่มีเอาน้ำลาย เป้ากระจายหลุดด้วยฤทธ คุรประ
 สิทธิจงเคารพ จะนอบนบภาวนา จงหันหน้าทิศ
 พายัพ นะท่านเอย ฯ

๑ บท ๑ ชอพลิกแผ่นดิน ถ้าเลิศล้ำสุดศกคดา
 ภาวนาสุดลมเข้าไป ว่าให้ได้สักสามกลับ ยันม้น

นับภาวนา จงตั้งตาคูเงาไซ้ร ถ้าเงาหายเป็นกำบัง
 คนสะพรังไม่เห็นเรา อาจารย์เฒ่าท่านสอน อยู่ที่ศ
 อุดรจงบูชา ภาวนาจงหันหน้า ทิศอุดรพระท่านเอ๋ย ฯ

๑ บท ๑ ชื่อแปลงรูปนารายณ์ อัยาระกายแรง
 ภาวนา สัตรูแปลกตัวเรา ถ้าเสกเป่าสะเดาะร้อย
 แปกคอบ เป่ากระหนาบมันลงไป ทนไม่ได้หลุดจน
 สิ้น อย่าถวิลเห็นประจักษ์ ถ้าว่ารักทางเสน่ห้ ทำ
 เป็นเล่ห์ได้พร้อม นามันหอมทอย่างดี ร้อยแปด
 ที่เสกเอาไว้ เมื่อจะไซ้เสกเจ็ดหน ประกายตนแล้ว
 ทาหน้า มเมตตาดังลูกหลาน อยู่ที่ศอีสานครุบรรยาย
 จงกราบไหว้หมั่นเคารพ เมื่อนอบนบภาวนา จงหัน
 หน้าไปทางอีสานนะท่านเอ๋ย ฯ

(จบฝอยพระอิตีบโสแปดด้าน)

(ได้พิมพ์ตามต้นฉบับของเก่า)

๑๕
 ๑ ขนพระอดีตปีไสย่ายรูป ๗

อ	ติ	คะ	วา	โธ	วิช	กะ	วิ
บ	ภะ	อะ	พุก	ชา	โถ	ทุ	ระ
โส	ระ	สัม	จะ	โต	อะ	สา	ถิ
หัง	มา	ระ	คะ	นุต	มะ	สัต	นัง
สัม	ณะ	สุ	ตะ	ทัม	ธา	สา	พุก
สัม	โน	โร	สะ	เท	นุส	โธ	วา
บัน	ปุ	ริ	วะ	มะ	ภะ	คะ	ติ

๑๖
 ๑ พระอดีตปีไสยษ่ายรูป ๗

(พระอดีตปีไสยษ่ายรูปนี้ ไนค่นฉบับไม่ได้กล่าว
 อุปเทห์ หรือพรทจะไซ)

๑ ขนพระอิติปิโสย้ายรูปถอยหลัง ๆ

ติ	วา	พุท	นัง	ถิ	ระ	วิ	กะ
กะ	โร	สา	สัต	สา	ทุ	โต	วิช
ภะ	นุต	ถา	มะ	อะ	โต	ชา	โร
มะ	เท	ทัม	นุต	กะ	จะ	พุท	วา
วะ	สะ	ตะ	สุ	ระ	สัม	อะ	กะ
ริ	โร	โน	ณะ	มา	ระ	ภะ	ติ
ปู	ปั้น	สัม	สัม	หัง	โส	ปิ	อิ

๑ จบพระอิติปิโสย้ายรูปถอยหลัง ๆ

(พระอิติปิโสย้ายรูปถอยหลังน โหนันฉบับไม่ได้กล่าว
อุปเท่ห์ หรือพิธีที่จะใช้)

๑ ขนพระอิติปิโส ภูษณงค์ช่อนหัว ๗

ติ	วา	คะ	ภา	โธ	พุธ	นัง
อะ	ทุ	วิ	กะ	โต	โต	สา
นุค	สัม	มา	สัม	หัง	คะ	นุส
ตะ	พุท	ปี	ติ	ระ	สุ	มะ
โร	โท	โส	อิ	อะ	โน	วะ
ปุ	วิช	ภา	คะ	วา	บัน	เท
ริ	ชา	จะ	ระ	ณะ	สัม	ถา
สะ	ทัม	มะ	สา	ระ	ถิ	สัต

๑ ขนพระอิติปิโส ภูษณงค์ช่อนหัว ๗

(พระอิติปิโส ภูษณงค์ช่อนหัวน ในคันฉบับไม่ได้

กล่าวอุปเท่ห์ หรือพิธีที่จะใช้)

๑ ขันพระอิตีบโส ภูษณงคชอนหาง ๗

อ	ติ	บ	โส	ภา	คะ	วา
โต	โต	คะ	วิ	ทุ	อะ	อะ
คะ	ธา	เท	วะ	มะ	นุ	ระ
สุ	สั	คะ	วา	นุ	ตะ	หัง
โน	ถิ	ภา	ติ	สา	โร	สัม
บั้น	ระ	โธ	พุท	นัง	ปุ	มา
สัม	สา	มะ	ทัม	สะ	ริ	สัม
ณะ	ระ	จะ	ชา	วิช	โธ	พุท

๑ ขันพระอิตีบโส ภูษณงคชอนหาง ๗

(พระอิตีบโส ภูษณงคชอนหางน ในคันฉบับไม่ได้

กล่าวอุปเท่ห์ หรือวิธีที่จะใช้)

๐ ขนพระอดีตปิไล ดอยหลังทั้ง ๓ ห่อง ๆ

ที ส่า กัส โส ตัง เขต ญัก ปุญ รัง
 ตะ นุต อะ โย ณี ระ กะ ติ ชะ
 อัญ โย เณย ขิ ทัก โย เณย หุ ปา
 โย เณย หุ อา โฆ สัง กะ วะ ส่า
 โตี วะ กะ ภา สะ เอ ลา กะ ปุค
 สะ ริ ปุ ฐะ อัญ ณี คา ยุ สะ
 ริ ปุ ริ ตา จัต ทัง ทิ ยะ โฆ
 สัง กะ วะ ส่า โโต วะ กะ ภา โน
 บัน ฎิ ปะ จิ มี่ ส่า โฆ สัง กะ
 วะ ส่า โโต วะ กะ ภา โน บัน ฎิ
 ปะ ยะ ญา โฆ สัง กะ วะ ส่า โโต
 วะ กะ ภา โน บัน ฎิ ปะ ชุ อู ๆ

โฌ	สัง	กะ	วะ	สา	โต	วะ	คะ	ภา
โน	บัน	ฎิ	ปะ	สุ	ติ	หิ	ญ	วิญ
โพ	ตัพ	ทิ	เว	ตั้ง	จัต	ปัจ	โก	ยิ
นะ	ปะ	โอ	โก	สิ	บัส	หิ	เอ	โก
ลิ	กา	อะ	โก	ฐิ	ทิจ	สัน	โม	ธัม
ตา	วะ	คะ	ภา	โต	ขา	สวาก	ติ	วา
คะ	ภา	โธ	พุก	นัง	สา	นุส	มะ	วะ
เท	ธา	สัต	ถิ	ระ	สา	มะ	ทัม	สะ
ริ	ปุ	โร	ตะ	นุต	อะ	ทุ	วิ	กะ
โต	โต	คะ	สุ	โน	บัน	สัม	ณะ	ระ
จะ	ชา	วิช	โธ	พุก	สัม	มา	สัม	หัง
ระ	อะ	วา	คะ	ภา	โส	ปิ	ติ	อิ ๑

๑ จมพระอิตปิโสถอยหลังทั้ง ๓ ห้อง ๑

๑ ขนพระอิติปิโส นารายณ์บรรทมสินธุ์ ๑

ป	ริ	มะ	นุส	บี	โส	ภา	คะ
โร	สะ	วะ	สา	ติ	ระ	จะ	วา
ตะ	ทม	เท	นัง	อิ	ณะ	ชา	อะ
นุต	มะ	ธา	พุท	ติ	สัม	วิช	ระ
อะ	สา	สัต	โธ	วา	บัน	โธ	หัง
ทุ	ระ	ถิ	กะ	คะ	โน	พุท	สัม
วิ	กะ	โถ	โธ	คะ	สุ	สัม	มา

๑ จบพระอิติปิโส นารายณ์บรรทมสินธุ์ ๑

(พระอิติปิโส นารายณ์บรรทมสินธุ์ ในคันทบับไม่ได้
กล่าวอุปัเทห์ หรือพิธีที่จะใช้)

๕ ขนพาทุงแปดบท

(๑.) พาทุง สหัสสะมะภินิมิตะสาวุธันตัง,
คริเมฆะลัง อุตตะโมระสะเสนะมารัง. ทานาทัม
มะวิธินา ชิตะวา มุนินโท, ตันเตชะสา ภาวะตุเต
ชะยะมังคะลานี.

(๒.) มาราคีเรกะมะภियุชณิตะสัพพะรัตตัง, โม
รัมปะนาพะวะกะมักกะมะถัทธะยักขัง. ขันตัสุทัน
ตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท, ตันเตชะสา ภาวะตุ เต
ชะยะมังคะลานี.

(๓.) นาพาคีริง กะชะวะรัง อะตัมัตตะภูตัง,
ทาวักคัจักกะมะสะนวะ สุทธารุณันตัง. เมตตัมพุเส
กะวิธินา ชิตะวา มุนินโท, ตันเตชะสา ภาวะตุ เต
ชะยะมังคะลานี.

(๔.) อุกขิตตะขัคกะมะตีหัตถะสุทธารุณันตัง, ธา
วันตีโยชะนะปะถังคฺคฺลิตมาละวันตัง, อิทถภิสังชะตะ
มะโน ชิตะวา มุนินโท, ตันเตชะสา ภาวะตุเต
ชะยะมังคะลานี.

(๕.) กัตวานะ กัญฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินยา,
จิญจาเย ทุณฺฐะวะจะนัง ชะยะกายะมังเณ. สันเตนะ

โสมะวิธีนา ชิตะวา มุนินโท, ตันเตชะสา ภาวะตุ
เต ชะยะมังคะลานิ.

(๖.) สัจจัง วิหาเย มะตีสัจจะกะวาทะเกตง,
วาทาภิโรปีตะมะนัง อะต็อนัชะภูตัง. บัญญาปะทปะ
ชะลิโต ชิตะวา มุนินโท, ตันเตชะสา ภาวะตุเต
ชะยะมังคะลานิ.

(๗.) นันโทปะนันทะ ภูชะคัง วิพุทธัง มะหิตตัง,
ปุตเตนะ เถระภูชะเคนะ ทะมาปะยันโต. อิทฐปะ
เทสะวิธีนา ชิตะวา มุนินโท, ตันเตชะสา ภาวะตุ
เต ชะยะมังคะลานิ.

(๘.) ทุกคาหะทิกฺขุวิภูชะเคนะ สุกฺกฐะหัตถัง,
พรหมัง วิสุทธชุติมิทธิพะกาภิชาณัง. ญานาคะเทนะ
วิธีนา ชิตะวา มุนินโท, ตันเตชะสา ภาวะตุเต
ชะยะมังคะลานิ.

เอตาปี พุทธะชะยะมังคะละอัญญะคาถา, โย
วาจะโน ทินะทีเน สะระเต มาตันทิ. หิตวานะเน
กะวิวิทานิ จุบัททะวานิ, โมกขัง สุขัง อะธิกะเมยยะ
นะโร สะบัญญัติ. ฯ

(จบพาหุงแปดบท)

๐ ^๕ชนฝอยพาหุง ๖

๐ ไหว้คุณพระเสด็จ	พระมหาอนันตะคุณ
มฤทธรอนงค์มบูรณ์	ดีบบราณมานานเฝ้า
พาหุงบทคณน	คุณอนันตเอนกเฝ้า
ช่วยสัตว์ไม่ขัดเคือง	ดำเดิศจันทุกตั้งสรรพ
ถ้าแม่จะแกคุณ	ให้คบคุณยลนเดี่ยวพด
ผู้ศบปีศาจอน	ทศมมุคิมนุษยทา
บทสองคือมารา	ให้เต็กยากินประจำ
มีคุณนพเดิศจา	สะเคาะโรคไม่ราคิน
อนึ่งจะเข้าสูไฟรสนท	จะประจัญด้วยไฟริน
สารพตรัดตวงถวดน	ด้วยนาพาประเสริฐสุด
อนึ่งจะจรไปต่างเมือง	ให้รุ่งเรืองทวณคม
ฝูงชนย่อมนิยม	มะโนน้อมเป็นไมตรี
อุกขิตตะชัคให้ภาวนา	เกิดตาภาเหมื่อนวาร
บูชาทุกดิถี	มาสู่ทางด้านกต

หนึ่งมัตถุหมาย
 จะให้จิตตผุณหวน
 ให้ราฟงพระคาถา
 ผุณหจะบรรเทา
 หนึ่งจะพูดให้เขาเชื่อ
 เห็นจริงทุกสิ่งสรรพ
 หนึ่งถูกอดระพิษ
 ดับพิษได้เร็วไว
 หนึ่งประจัญปัจจามิตร
 มิจฉาทิฏฐิโก
 เอาบายพุทธะ
 พระคุณอนันต์ใน
 พาหุทงแปดบาท
 ยงพนพระชรณ
 หนึ่งแก้ความเขาปองหา
 ดับพวงหงประนม
 พาหุทงแปดบาท

มาทำร้ายจดาจต
 ต้ามภกคมารกเรา
 ก ตวาแฉวนกเอา
 กตบกดายจิตตเป็นมิตรพดณ
 ตัจจงเจือเป็นนรินทร์
 ไม่คตางแฉดงระแวงใจ
 ไม่ว่าฤทธตั้งอันใด
 วิเศษในบทนั้นโท
 ทุดคาคิตในมะโน
 มนุสได้ระอาใจ
 อย่าได้ตระรำฟงไป
 อุดมเลิศในชาตรี
 ท่านกำหนดพระคุณมี
 จงกำหนดให้ชดชม
 ตกนามานิยม
 ทำนามนศรควยบาด
 เขยจนคตงทนต์

เสร็จแล้วเอาวารี

ชุบชยตะดาโย

คูนัยต้นไม้แก่นสาร

อธิษฐานตามชอบใจ

โจิตโจรไม่ทนได้

ตั้งทงไซ่เหนือศีดา

จงจำกำหนดแน่

เทานแดพระคาถา

แปดบทตั้งพรณนา

ยุดินาเทาน เอย ๆ

(จบฝอยพาทุงแปดบท)

(จบเล่มนบบริบูรณ์)

พิมพ์ ร.พ. ศึกษานุกุด 332 ถนนบำรุงเมือง พระนคร

เพ็ญวฟอง อ. ตักุด ผู้พิมพ์โฆษณา 2500

